

[Undervisningsministeren]

Det har været nævnt, at lovforslaget indeholder nogle regler, der ikke var medtaget under udvalgsarbejdet eller i beslutningen om voksenerhvervsuddannelser, og som derfor ikke rigtig hører med i sammenhængen. Jeg tænker på de forslag, der skal give undervisningsministeren kompetence til at nedlægge uddannelser og modsætte sig oprettelse af nye specialer i erhvervsuddannelserne og til eventuelt at nedlægge disse. Disse regler er medtaget for at sikre, at der ligesom på arbejdsmarkedsuddannelsernes område er mulighed for at undgå oprettelse eller opretholdelse af uddannelser, der tjener formål, som ud fra en almen interesse bør opfyldes på anden måde. Regeringen har sympati for denne hensigt.

Regeringen vil imidlertid lægge vægt på princippet om fagligt selvstyre inden for erhvervsuddannelserne og anser det derfor for betydningsfuldt, at der gives Erhvervsuddannelsesrådet adgang til både at tage initiativer og være ministerens nære rådgiver i disse spørgsmål.

Jeg vil i den forbindelse understrege, at der kun kan blive tale om at nedlægge uddannelser og gå imod specialer, hvis uddannelserne eller specialerne er helt åbenbart nødvendige ud fra et overordnet uddannelsesmæssigt og erhvervmæssigt synspunkt. Beføjelsen skal snarere bruges til at skabe tilskyndelse til at sammenlægge uddannelser og specialer med henblik på at realisere den hensigt med erhvervsuddannelsesreformen, der går ud på at sikre brede uddannelser og dermed brede kvalifikationer.

Regeringen lægger også vægt på, at de offentlige ressourcer anvendes så økonomisk som muligt, og må bemærke, at det er uforholdsmæssig dyrt at opretholde uddannelser eller specialer, som kun har et meget lille elevtal.

Endelig lægger regeringen vægt på, at der med det samlede initiativ for voksenuddannelserne bliver stærkt forbedrede muligheder for en dynamisk udvikling af arbejdsdelingen mellem grunduddannelser og efteruddannelser.

Jeg ser frem til, at vi gennem udvalgsbehandlingen af forslaget kan nå frem til en endelig lovgivning, som vil få betydning og være en slags ny start også for erhvervsskolernes, AMU-centrenes og voksenuddannelsescentrenes samarbejde om uddannelsestilbud til voksne.

Jeg skal anbefale Tinget en hurtig og velvilig behandling af forslaget.

Poul Erik Dyrlund (S):

En af vejene ud af arbejdsløsheden er uddannelse. En vigtig forudsætning for, at vi kan producere konkurrencedygtige varer og ydelser, er en veluddannet arbejdsstyrke. Det gælder både dem, der er i arbejde, og dem, der midlertidigt er sat uden for arbejdsmarkedet. Alle er klar over, at det ikke er nok, at vi uddanner de unge, og at vi sikrer, at nogle gennemgår en eller anden form for kursusvirksomhed og i et vist omfang efteruddannelse. Uddannelsesindsatsen skal væsentlig højere op på dagsordenen. Det har der hidtil været enighed om her i salen; sådan opfatter vi det i hvert fald i Socialdemokratiet.

Allerede i januar 1992 fremsatte Socialdemokratiet forslag til folketingsbeslutning om etablering af voksenerhvervsuddannelser. Alle partier med undtagelse af Fremskridtspartiet tilsluttede sig forslaget. Jeg vil tillade mig at konstatere, at dette forslag har sat mange aktiviteter i gang. Der er fuld fart på med at udvikle nye voksenerhvervsuddannelser, beskrive meritregler m.m.

En forøget aktivitet kræver, at rammerne er i orden, at der er det rigtige samspil mellem dem, der skal løse denne opgave, og at de lovgivningsmæssige rammer er i orden, således at de ressourcer, der er til rådighed, udnyttes bedst muligt. Det såkaldte Hassenkamudvalg, der er nedsat med det formål at belyse mulighederne for en forbedret udnyttelse af de samlede voksen- og efteruddannelsesressourcer, kom med en betænkning i maj 1992. Udvalget har bl.a. peget på behovet for en række lovændringer med det formål at etablere et tæt samarbejde mellem arbejdsmarkedsuddannelsessystemet og erhvervsuddannelsessystemet.

Det lovforslag, vi nu behandler, er som nævnt af ministeren fremsat af den tidligere regering. Forslaget lever efter Socialdemokratiets mening ikke helt op til det samspil og den fleksibilitet, vi kunne ønske os, bl.a. er formuleringerne om skolernes samarbejde for uklare. Derfor er jeg glad for, at undervisningsministeren har bebudet en række ændringsforslag, der vil sikre det nødvendige samspil og samarbejde mellem uddannelsesinstitutionerne.